

[Per Hækkerup.]

betød indkomstforøgelse, må man sigte til de skattnedsættelser, der blev gennemført i foråret. Det er rigtigt, at med de skattnedsættelser forøgede folketinget befolkningens købekraft, formentlig med et beløb på omkring 300 mill. kr., men det er da ikke mit indtryk, at oppositionen var imod, at der skulle ske en sådan nedsættelse af den samlede beskatning, tværtimod ønskede oppositionen skattelettelser, der snarere androg det dobbelte. Det vil altså sige, at hvis man skulle have fulgt oppositionens politik, havde man ført en politik, der havde betydet endnu større indkomststigninger, ganske vist i kraft af skattnedsættelser for befolkningen. På den baggrund forekommer det mig, at oppositionen i hvert fald ikke har vist sig som gode rådgivere med hensyn til den økonomiske politik, der bør føres, og at oppositionen ikke med rimelighed kan behøjde regeringen de indkomststigninger, vi har oplevet i foråret.

Det næste spørgsmål, der naturligt melder sig, mener jeg er dette: hvor store følger får nu disse indkomststigninger? Det behandlede den højtærede statsminister indgående, og jeg skal ikke gentage de synspunkter, den højtærede statsminister gjorde gældende, men jeg vil gerne også her føje en enkelt betragtning til. Vi har nu oplevet gennem oppositionspresen og gennem de ord, oppositionens talsmænd har fremført, hvad jeg tror man har lov til at betegne som et sortmaleri af den økonomiske situation. Jeg ved ikke, hvor gavnligt det er med et sådant sortmaleri. Jeg tror ikke, det tjener noget fornuftigt formål. Det kan måske give anledning til at fremkalde panikagtige reaktioner hos dem, der måtte fæste lid til, at vi står over for en sig hurtigt nærmende katastrofe i den danske økonomi, og det kan formentlig ikke være oppositionens formål at bidrage hertil.

Det kan være vanskeligt at opgøre, hvor meget de indkomststigninger, der er gennemført i foråret, andrager. Forskellige opgørelser er foretaget. Så vidt jeg kan se, betyder de direkte købekraftsforhøjelser som følge af de nævnte lønstigninger m. v. en forøgelse af indkomstdannelsen på et sted mellem 1½ og 2 milliarder kr. Hvis man regner med den indirekte indkomstforøgelse, som vil fremtræde, såfremt disse indkomst-

forøgelser forplanter sig til andre befolkningsgrupper, d. v. s. først og fremmest de selvstændigt erhvervsdrivende, de liberale erhverv o. s. v., kommer man formentlig op på et noget større beløb. Men når man skal vurdere, hvad det betyder, at indkomsterne nu er forøget direkte med mellem 1½ og 2 milliarder kr. og måske forøges noget mere ved at brede sig ud over hele befolkningen, synes jeg det kan være ganske rimeligt at prøve at sammenligne disse indkomstforøgelser med den samlede indkomstdannelse her i samfundet.

Det samlede bruttonationalprodukt i Danmark androg efter den foreløbige beregning i den økonomiske årsoversigt i 1960 godt 44 milliarder kr. En direkte indkomststigning på et par milliarder kr. vil altså sige en forøgelse i denne indkomstmasse på ca. 5 pct. Af de 44 milliarder kr. anvendtes, er det beregnet, de 27 milliarder kr. til privatforbrug. Forestiller man sig hele indkomststigningen — hvilket jo ikke er realistisk — anvendt til privatforbrug, vil det sige en stigning i forbruget i kraft af de direkte indkomststigninger på ca. 7 pct. 11 milliarder anvendtes til de faste investeringer, og resten gik til offentligt forbrug og lager- og besætningsforøgelse.

Det er klart, at et tal på 2 milliarder kr. eller — tager man de indirekte virkninger med — op imod 3 milliarder kr. er et stort tal, men sammenligner man med, hvorledes det er gået med bruttonationalproduktet i den foregående periode, ser tallene ikke helt så skrækkindjagende ud, som man får indtryk af, når man læser oppositionens presse. Fra 1958 til 1959 steg bruttonationalproduktet i Danmark med 3,7 milliarder kr., og fra 1959 til 1960 steg bruttonationalproduktet med 4,1 milliarder kr.

Det er klart, at en væsentlig del af denne stigning hænger sammen med, at vi heldigvis fik en forøget beskæftigelse og dermed en nedsat arbejdsløshed i denne periode. En anden del af denne stigning hænger sammen med, at produktiviteten er forøget, og endelig skyldes en del af denne stigning i bruttonationalproduktet regnet i markedspriser, at prisniveauet er steget i det sidste par år med gennemsnitlig 1½-2 pct. om året.

Ser man på disse stigninger og på, hvad der nu er sket i foråret, må man vistnok